

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/1829**z dne 23. aprila 2015****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1144/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 ⁽¹⁾, in zlasti člena 7(2), člena 11(1), drugega pododstavka člena 13(1) ter člena 15(8) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 ⁽²⁾, ter zlasti člena 64(6)(a) in člena 66(3)(d) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 1144/2014 je razveljavila Uredbo Sveta (ES) št. 3/2008 ⁽³⁾ in določila nova pravila, v skladu s katerimi se lahko ukrepi za informiranje in promocijo kmetijskih proizvodov in nekaterih živil iz kmetijskih proizvodov, ki se izvajajo na notranjem trgu in v tretjih državah, v celoti ali delno financirajo iz proračuna Unije.
- (2) Pravila, določena v tej uredbi, zadevajo zlasti enostavne programe, ki jih upravljajo države članice. Pri multiprogramih, ki jih neposredno upravlja Komisija, bi se morala uporabljati Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Vendar pa bi se pogoji iz člena 1 te uredbe, v skladu s katerimi lahko organizacija predlagateljica predloži program, morali uporabljati za multiprograme in tudi enostavne programe.
- (3) Člen 7 Uredbe (EU) št. 1144/2014 določa seznam organizacij predlagateljic. Treba je določiti, pod kakšnimi pogoji lahko vsaka kategorija organizacij predlagateljic predloži predlog za program za informiranje in promocijo, ki ga sofinancira Unija. Za zagotovitev reprezentativnosti organizacij predlagateljic za zadevni sektor je treba določiti potrebno raven reprezentativnosti. Če je mogoče, se uporabi preprosto pravilo večinske reprezentativnosti sektorja.
- (4) Cilj ukrepov za informiranje in promocijo, ki jih sofinancira Unija, bi moral biti odprtje novih trgov v tretjih državah, izvajati pa bi jih moral širši krog organizacij. Za okrepitev konkurence in zagotovitev čim širšega dostopa do promocijske sheme Unije bi bilo treba določiti pravila, s katerimi se zagotovi, da organizacija ne prejme pomoči za isti program za promocijo več kot dvakrat zapored.
- (5) Da bi se izbrali organi, odgovorni za izvajanje enostavnih programov, morajo organizacije predlagateljice zagotoviti najboljše razmerje med kakovostjo in ceno. Pri tem se morajo izogibati kakršnemu koli navzkrižju interesov. Če je organizacija predlagateljica oseba javnega prava v smislu člena 2(1)(4) Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, se bodo uporabljala pravila iz te direktive, prenesena v nacionalno zakonodajo.

⁽¹⁾ UL L 317, 4.11.2014, str. 56.

⁽²⁾ UL L 347, 20.12.2013, str. 549.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 3/2008 z dne 17. decembra 2007 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (UL L 3, 5.1.2008, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65). Direktiva 2004/18/ES se razveljavi z učinkom od 18. aprila 2016.

- (6) Promocijska shema Unije bi morala dopolniti in okrepiti sheme, ki jih vodijo države članice, in se osredotočiti na sporočilo Unije. V zvezi s tem bi ukrepi za informiranje in promocijo, ki jih sofinancira Unija, morali odražati posebno razsežnost Unije, za katero je treba določiti ustrezna merila.
- (7) Do zdaj so se organizacije predlagateljice v skoraj dveh tretjinah programov, ki se izvajajo na notranjem trgu, osredotočale samo na državo članico organizacije predlagateljice. Poleg tega je poreklo proizvodov pod določenimi pogoji zdaj lahko vidno v informacijskem in promocijskem gradivu. Za zagotovitev resnične dodane vrednosti Unije bi morali razširiti ciljne trge programov, ki jih sofinancira Unija in se izvajajo na notranjem trgu, ne pa jih omejiti na državo članico organizacije predlagateljice, razen če programi širijo sporočilo o evropskih shemah kakovosti ali dobrih prehranjevalnih praksah v skladu z belo knjigo Evropske komisije o strategiji glede vprašanj v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo ⁽¹⁾.
- (8) Da bi se preprečilo prekrivanje z ukrepi za promocijo, financiranimi v skladu z Uredbo (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, je treba iz financiranja v skladu s to uredbo izključiti programe, ki imajo samo lokalni vpliv, in dati prednost obsežnim programom, ki se bodo izvajali predvsem na notranjem trgu v več državah članicah.
- (9) Ukrepi za informiranje in promocijo, ki jih sofinancira Unija, ne bi smeli biti usmerjeni v blagovne znamke ali označbe o poreklu, pač pa bi morali širiti sporočilo Unije. V zvezi s tem bi ukrepi za informiranje in promocijo na notranjem trgu, ki zajemajo sheme iz člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014, morali širiti sporočilo o značilnostih ali jamstvih, ki jih zagotavljajo te sheme, zlasti pa bi moral biti njihov cilj povečati ozavešenost in prepoznavnost shem kakovosti Unije.
- (10) Za obveščenost potrošnikov bi bilo treba določiti, da morajo imeti vse informacije o zdravstvenih učinkih proizvoda priznane znanstveno podlago in biti v skladu s Prilogo k Uredbi (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ali pa jih morajo sprejeti nacionalni organi, pristojni za področje javnega zdravja, kjer se izvajajo dejavnosti.
- (11) Glede na specifično naravo ukrepov za promocijo bi bilo treba določiti pravila o upravičenosti stroškov, ki jih ima upravičenec pri izvajanju programa.
- (12) Enostavne programe bi bilo treba financirati na podlagi Uredbe (EU) št. 1306/2013. Člen 19(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 907/2014 ⁽⁴⁾ določa, da naj bi stroške, povezane z varščino, nosila stranka, ki daje varščino. V skladu s točko (a) drugega pododstavka člena 126(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, ki bi se morala uporabljati za multiprograme, bi morali biti stroški, povezani z jamstvom za predhodno financiranje, ki ga predloži upravičenec do nepovratnih sredstev, upravičeni do financiranja Unije. Za zagotovitev enakega obravnavanja enostavnih programov in multiprogramov, ki jih lahko predložijo iste organizacije predlagateljice, bi bilo treba določiti odstopanje od člena 19(4) Uredbe (EU) št. 907/2014 in dovoliti, da so stroški varščine upravičeni do financiranja Unije.
- (13) Za učinkovito zaščito finančnih interesov Unije bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe za boj proti goljufijam in hudim malomarnostim. V ta namen bi bilo treba določiti upravne kazni ob upoštevanju načel učinkovitosti, odvračilnosti in sorazmernosti. Upravne kazni iz te uredbe bi bilo treba obravnavati kot dovolj odvračilne za odvracjanje od namernega neizpolnjevanja zahtev.

⁽¹⁾ COM(2007) 279 final z dne 30. maja 2007.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 347, 20.12.2013, str. 487).

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 1924/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o prehranskih in zdravstvenih trditvah na živilih (UL L 404, 30.12.2006, str. 9).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 907/2014 z dne 11. marca 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s plačilnimi agencijami in ostalimi organi, finančnim upravljanjem, potrditvijo obračunov, varščinami in uporabo eura (UL L 255, 28.8.2014, str. 18).

- (14) Zaradi jasnosti in pravne varnosti bi bilo treba Uredbo Komisije (ES) št. 501/2008 ⁽¹⁾ o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 razveljaviti. Vendar pa bi se morala še naprej uporabljati v zvezi s programi, ki so bili izbrani v skladu z njenimi določbami –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Pogoji, v skladu s katerimi lahko organizacija predlagateljica predloži enostavni program ali multiprogram

1. Organizacije predlagateljice iz člena 7(1) Uredbe (EU) št. 1144/2014 lahko predložijo predlog za program za informiranje in promocijo pod pogojem, da so reprezentativne za zadevni sektor ali proizvod, kot sledi:

(a) trgovinska in medtrgovinska organizacija, ki je ustanovljena v državi članici ali na ravni Unije, kakor je določeno v členu 7(1)(a) oziroma (b) Uredbe (EU) št. 1144/2014, se v okviru programa šteje za reprezentativno za zadevni sektor:

(i) če predstavlja najmanj 50-odstotni delež števila proizvajalcev ali 50 % obsega ali vrednosti tržne proizvodnje zadevnega proizvoda(-ov) ali sektorja v zadevni državi članici ali na ravni Unije ali

(ii) če država članica priznava medpanožno organizacijo v skladu s členom 158 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ali v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾;

(b) skupina iz točke 2 člena 3 Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ in iz člena 7(1)(a) Uredbe (EU) št. 1144/2014 se šteje za reprezentativno za ime, ki je zaščiteno na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012 in jo zajema program, če predstavlja vsaj 50 % obsega ali vrednosti tržne proizvodnje proizvoda(-ov) z zaščitnim imenom;

(c) organizacija proizvajalcev ali združenje organizacij proizvajalcev iz člena 7(1)(c) Uredbe (EU) št. 1144/2014 se v okviru programa šteje za reprezentativno za zadevni(-e) proizvod(-e) ali sektor, če jo (ga) priznava država članica v skladu s členoma 154 ali 156 Uredbe (EU) št. 1308/2013 ali s členom 14 Uredbe (EU) št. 1379/2013;

(d) organ agroživilskega sektorja iz člena 7(1)(d) Uredbe (EU) št. 1144/2014 je v okviru programa reprezentativen za zadevni(-e) sektor(-je), če so med njegovimi člani predstavniki tega (teh) proizvoda(-ov) ali sektorja, z izjemo programov, ki se izvajajo po izgubi zaupanja potrošnikov.

2. Z odstopanjem od točk (a)(i) in (b) odstavka 1 se lahko sprejmejo nižji pragovi, če organizacija predlagateljica v predloženem predlogu dokaže, da posebne okoliščine, vključno z dokazi o strukturi trga, upravičijo obravnavo organizacije predlagateljice kot reprezentativne za zadevni(-e) proizvod(-e) ali sektor.

3. Organizacija predlagateljica ima potrebne tehnične, finančne in strokovne sposobnosti za učinkovito izvajanje programa.

4. Organizacija predlagateljica ne dobi podpore za programe za informiranje in promocijo za isti proizvod ali shemo, ki se izvajajo na istem geografskem trgu več kot dvakrat zapored.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 501/2008 z dne 5. junija 2008 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 3/2008 o ukrepih za informiranje o kmetijskih proizvodih in njihovo promocijo na notranjem trgu in v tretjih državah (UL L 147, 6.6.2008, str. 3).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL L 347, 20.12.2013, str. 671).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

Člen 2

Izbor organov, odgovornih za izvajanje enostavnih programov

1. Organizacije predlagateljice morajo izbrati organe, odgovorne za izvajanje enostavnih programov, ki zagotavljajo najboljše razmerje med kakovostjo in ceno. Pri tem morajo sprejeti vse ukrepe, s katerimi bodo preprečile, da bi bilo nepristransko in objektivno izvajanje programa ogroženo zaradi gospodarskega interesa, političnih ali nacionalnih razlogov, družinskih ali čustvenih vezi ali kakršnega koli drugega skupnega interesa (v nadaljnjem besedilu: navzkrižje interesov).
2. Če je organizacija predlagateljica oseba javnega prava v smislu člena 2(1)(4) Direktive 2014/24/EU, mora izbrati organe, odgovorne za izvajanje enostavnih programov v skladu z nacionalno zakonodajo, ki prenaša navedeno direktivo.

Člen 3

Upravičenost enostavnih programov

1. Enostavni programi so upravičeni, če:
 - (a) upoštevajo pravo Unije v zvezi z zadevnimi proizvodi in njihovim trženjem;
 - (b) so velikega obsega, zlasti v smislu predvidenega merljivega čezmejnega vpliva. Na notranjem trgu to pomeni, da se bo program izvajal v najmanj dveh državah članicah s primernim deležem dodeljenih proračunskih sredstev, zlasti ob upoštevanju velikosti trga v vsaki zadevni državi članici, ali pa se bo izvajal v eni državi članici, če ta država članica ni država članica organizacij(-e) predlagateljic(-e). Ta zahteva ne velja za programe, ki širijo sporočilo o shemah kakovosti Unije iz člena 5(4)(a), (b) in (c) Uredbe (EU) št. 1144/2014, in za programe, ki širijo sporočilo o dobrih prehranjevalnih praksah;
 - (c) odražajo razsežnost Unije v smislu vsebine sporočila in vpliva ter zlasti zagotavljajo informacije o evropskih proizvodnih standardih, kakovosti in varnosti evropskih živil, evropskih prehranjevalnih praksah in kulturi, promovirajo podobo evropskih proizvodov na notranjem trgu in na mednarodnih trgih, širšo javnost in komercialna podjetja ozaveščajo o evropskih proizvodih in grafičnih znakih. To zlasti za program na notranjem trgu, ki zajema eno ali več shem iz člena 5(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014, pomeni, da se v svojem glavnem sporočilu Unije osredotoča na to (te) shemo(-e). Eden ali več proizvodov v tem programu predstavlja shemo(-e) in mora ostati v ozadju glavnega sporočila Unije.
2. Če sporočilo, ki ga prenaša program, poleg tega zadeva informacije o zdravstvenih učinkih, potem za to sporočilo velja, da:
 - (a) je na notranjem trgu v skladu s Prilogo k Uredbi (ES) št. 1924/2006 ali ga je sprejel nacionalni organ, pristojen za področje javnega zdravja v državi članici, kjer se izvajajo dejavnosti;
 - (b) ga je v tretjih državah sprejel nacionalni organ, pristojen za področje javnega zdravja v državi, kjer se izvajajo dejavnosti.

Člen 4

Stroški enostavnih programov, ki so upravičeni do financiranja Unije

1. Stroški, upravičeni do financiranja Unije, so stroški, ki izpolnjujejo vsa naslednja merila:
 - (a) dejansko so nastali organizaciji predlagateljici med izvajanjem programa, razen stroškov v povezavi s končnimi poročili in oceno;
 - (b) navedeni so v oceni celotnega proračuna programa;

- (c) potrebni so za izvajanje programa, ki je predmet sofinanciranja;
 - (d) so določljivi in preverljivi ter zlasti zabeleženi v računovodskih izkazih organizacije predlagateljice in določeni v skladu z računovodskimi standardi, ki se uporabljajo v državi članici, kjer ima država članica svoj sedež;
 - (e) ustrezajo zahtevam davčne in socialne zakonodaje, ki se uporablja;
 - (f) so smotrni, utemeljeni in v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja, zlasti glede gospodarnosti in učinkovitosti.
2. Razpis za zbiranje predlogov iz člena 8(2) Uredbe (EU) št. 1144/2014 opredeli kategorije stroškov, ki so upravičeni do financiranja Unije.

Vendar pa so naslednje kategorije stroškov upravičene:

- (a) z odstopanjem od člena 19(4) Uredbe (EU) št. 907/2014 stroški v zvezi z vnaprejšnjim jamstvom, ki ga priskrbi banka ali finančna institucija in jo je položila organizacija predlagateljica, kadar se ta varščina zahteva v skladu s členom 15(6) Uredbe (EU) št. 1144/2014;
 - (b) stroški v povezavi z zunanjimi revizijami, kadar se take revizije zahtevajo za podporo zahtevam za plačilo;
 - (c) stroški osebja, omejeni na plače, socialne prispevke in druge stroške, vključene v plačila osebja, zadolženega za izvajanje programa, ki izhajajo iz veljavne nacionalne zakonodaje ali pogodbe o zaposlitvi, stroški fizičnih oseb, ki delajo na podlagi neposredne pogodbe, sklenjene z organizacijo predlagateljico, ki ni pogodba o zaposlitvi, ali stroški fizičnih oseb, ki jih začasno napoti tretja oseba proti plačilu;
 - (d) davek na dodano vrednost (DDV), če nacionalna zakonodaja o DDV ne omogoča njegovega vračila in če ga plača upravičenec, ki ni davčni nezavezanec po opredelitvi iz prvega pododstavka člena 13(1) Direktive Sveta 2006/112/ES⁽¹⁾;
 - (e) stroški študij za oceno rezultatov ukrepov za informiranje in promocijo iz člena 15(4) Uredbe (EU) št. 1144/2014, ki jih izvede neodvisen in usposobljen zunanji organ.
3. Posredne upravičene stroške se določi z uporabo pavšalne stopnje 4 % skupnih neposrednih upravičenih stroškov osebja organizacije predlagateljice.

Člen 5

Upravne kazni v zvezi z enostavnimi programi

1. V primeru nepravilnosti se organizaciji predlagateljici naloži upravna kazen v obliki plačila dvojnega zneska razlike med prvotno plačanim ali zahtevanim zneskom in dejansko dolgovanim zneskom.
2. Organizaciji predlagateljici bo v primeru resne kršitve, zlasti ponavljanja nepravilnosti iz odstavka 1 ali resne kršitve njenih obveznosti v postopku izbora programov ali njihovih dejavnosti, odvzeta pravica do sodelovanja v ukrepih za informiranje in promocijo za obdobje treh let od datuma, ko je bila ugotovljena kršitev.

Člen 6

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 501/2008 se razveljavi. Vendar se še naprej uporablja za programe, odobrene v skladu z njenimi določbami pred 1. decembrom 2015.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

Člen 7

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. decembra 2015 za predloge za programe, predložene od 1. decembra 2015 dalje.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 23. aprila 2015

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER
